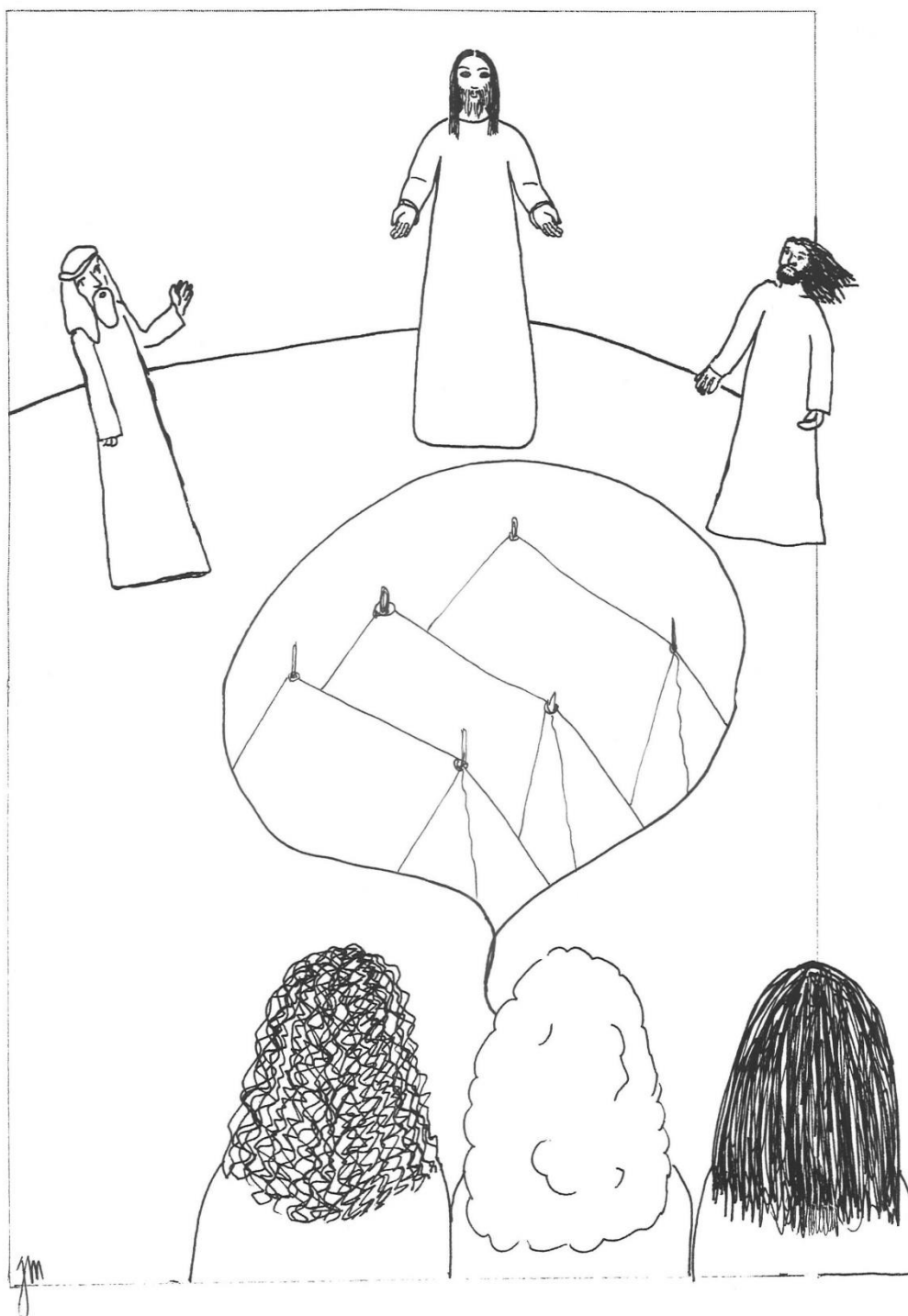

Mistře, je dobře, že jsme tady!

Mistře, je dobře, že jsme tady!

2. NEDĚLE POSTNÍ CYKLU B

Evangelium (Mk 9,2-10)

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn. Jeho oděv zářivě zbělel – žádný bělič na zemi by ho nedovedl tak vybělit. Zjevil se jim Eliáš s Mojžíšem a rozmlouvali s Ježíšem. Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Mistře, je dobře, že jsme tady. Máme udělat tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi?“ Nevěděl totiž, co by měl říci; tak byli ustrašení. Tu se objevil oblak a zastínil je. Z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, toho poslouchejte!“ Když se rozhlédli, najednou u sebe neviděli nikoho jiného, jenom samotného Ježíše. Když sestupovali s hory, přikázal jim, aby nikomu nevypravovali o tom, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých. Toho slova se chytili a uvažovali mezi sebou, co to znamená „vstát z mrtvých“.

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn. Jeho oděv zářivě zbělel – žádný bělič na zemi by ho nedovedl tak vybělit. Výjimečné časové určení „po šesti dnech“ (vynechané v liturgickém textu) je snad narážkou na Ex 24,12-18, kde Mojžíš vidí Hospodinovu slávu na hoře a sedmého dne slyší Boží hlas. Ježíš bere s sebou tři učedníky. Právě oni mají tu výsadu, že mohou doprovázet Krista v Getsemanské zahradě (26,37). Skutečnost, že jen úzký okruh učedníků může být svědkem této události, poukazuje na skutečnost, že se nejedná o veřejnou epifanii: proto se o ní má zachovat mlčení. Vysoká hora v určitém smyslu koresponduje s horou Sinaj. Jak si událost představit? Na pomoc nám přichází následující věta: jeho šaty byly bílé jako světlo (srov. bělost andělských rouch, 28,3). Učedníci vidí Krista jako nikdy předtím. To, co vidí, jim určitě připomíná příběh o Mojžíšovi na Sinaji (srov. Ex 24). Je zjevné, že se dostávají do přímého kontaktu se slávou Boží přítomnosti.

Zjevil se jim Eliáš s Mojžíšem a rozmlouvali s Ježíšem. Rozmluva s Mojžíšem a Eliášem navozuje, že Kristovo dílo je v jednotě s učením Starého zákona, reprezentovaným těmito dvěma postavami. Výklad, že Mojžíš představuje zákon a Eliáš proroky, se nedá podložit. Oba představují nebeský zástup; oba byli vzati po smrti do nebe. Tyto dvě postavy jsou spojeny s horou Božího zjevení (Mojžíš se Sinaji, Eliáš s Chorebem, 1 Kr 19,8). Ještě důležitější je to, že oba jsou eschatologickými postavami, které mají předcházet příchod Mesiáše na konci časů (proměnění je předobrazem a předchutí nastávající poslední doby). Mojžíš je předobrazem Mesiáše, Eliáš předchůdcem.

Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Mistře, je dobře, že jsme tady. Máme udělat tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi?“ Nevěděl totiž, co by měl říci; tak byli ustrašení. Tu se objevil oblak a zastínil je. Z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, toho poslouchejte!“ Petrova slova se dají přeložit také: je dobré, prospěšné, potěšující tady být. Apoštolův záměr postavit tři stany snad prozrazuje předpochopení, že už nastává definitivní konec světa: stany by měly posloužit trvalému přebývání. Oblak symbolizuje přítomnost Boží (srov. Ex 40,35). Pronesená slova se shodují s těmi uvedenými v 1,11, ale nyní se navíc přidává „jeho poslouchejte“, což zdůrazňuje jedinečnou Ježíšovu autoritu, a to v návaznosti na Dt 18,15 („Hospodin, tvůj Bůh, ti povolá z tvého středu, z tvých bratří, proroka jako jsem já. Jeho budete poslouchat“). Boží hlas tedy ztotožňuje Krista se Synem, který má jedinečnou autoritu. A protože učedníci těžko přijímají Ježíšova slova o jeho smrti, Bůh vybízí: Toho poslouchejte (tj. přijměte jeho slova o cestě utrpení).

Když se rozhlédli, najednou u sebe neviděli nikoho jiného, jenom samotného Ježíše. Když sestupovali s hory, přikázal jim, aby nikomu nevypravovali o tom, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých. Toho slova se chytili a uvažovali mezi sebou, co to znamená „vstát z mrtvých“. Nyní zůstává jen Ježíš, kterého mají učedníci poslouchat. Jeho slova, jeho přítomnost stačí. Příkaz mlčet je variantou motivu mesiánského tajemství (8,30). Jestliže Kristus pravidelně vybízel k mlčení o své mesiánské identitě, tím spíš v tomto případě, kdy hrozilo nebezpečí špatného pochopení jeho budoucí cesty. Teprve po vzkříšení bude možné hlásat, bez rizika nepochopení, tajemství Kristova proměnění.

SHRNUTÍ

Ježíšovo proměnění se odehrává na hoře, typickém místě zjevení Boží slávy. Úryvek obsahuje mnoho styčných bodů s Božím zjevením na hoře Sinaji (Ex 33-34): místo o samotě, oblak symbolizující Boží přítomnost, proměnění, Boží výzva k poslušnosti. Přesto evangelní událost převyšuje starozákonní zjevení. Mojžíšovi zářila jenom kůže na tváři (Ex 34,29), kdežto Ježíšovi celé tělo, ba dokonce i oděv. Mojžíš zakusil sám Boží přítomnost, Ježíš však dal zakusit tu slávu také třem dalším učedníkům. Mojžíš přijal slova od Hospodina, kdežto Ježíš sám má slova, která mají učedníci poslechnout. Ježíš je novým Mojžíšem, dokonce větším než on, protože je Božím milovaným Synem. Proto nyní stačí samotný Ježíš, stačí jeho slovo

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší i starší:

Lidé si často více stěžují než by dokázali vidět krásu a dobro okolo sebe. Ti, kdo znají Boha, ale dokážou vnímat právě takové věci! V těchto dnech se zamýšlej často nad tím, za co všechno můžeš být Bohu vděčný...

Zkusme si

Mladší:

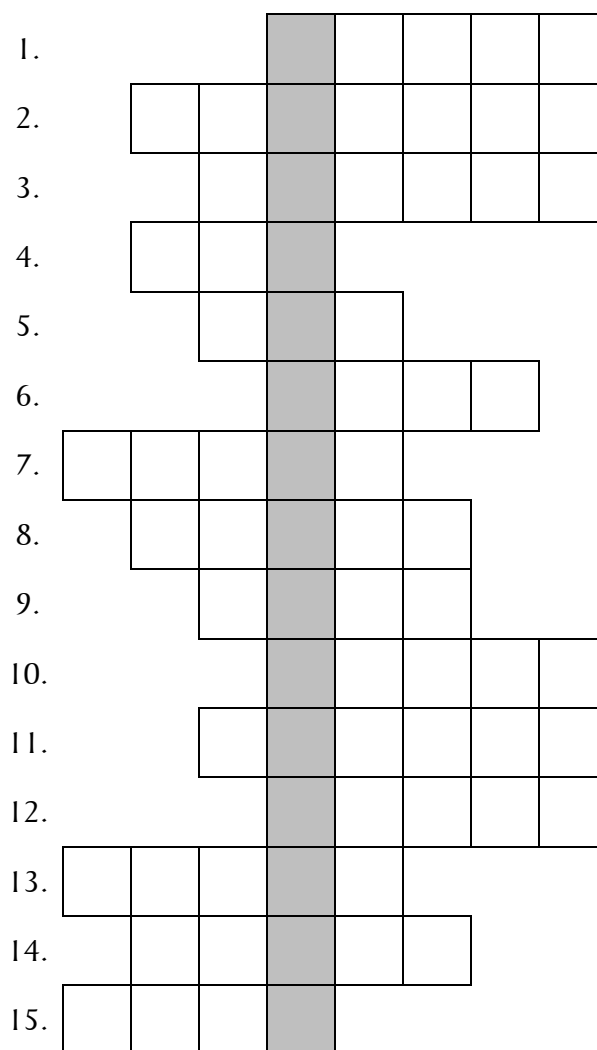
Ježíš přikázal apoštolům, aby nikomu nevyprávěli, co spolu s ním prožili na hoře. Dokážeš i ty uchovat tajemství? Popros rodiče nebo katechetu, aby pro tebe připravil „tajemství“ skryté v obálce. Tvým úkolem bude zamyslet se nad tím, co asi obálka skrývá, a nakreslit či napsat to na ni. I tuto aktivitu můžeš dělat společně se svými kamarády – kdo z vás dokáže lépe odhadnout, co obálka skrývá, a přitom ji neotevřít?

Starší:

My zřejmě nezažijeme něco takového jako apoštolové, ale okolo nás je mnoho věcí, nad kterými můžeme stejným způsobem žasnout. Zkus se tento týden nechat oslovit něčím v přírodě a svůj zážitek nějak kreativně zachytit, abys i druhým mohl ukázat skutečnou krásu. Můžeš něco napsat, nakreslit, vyfotit, natočit video... a posdílej se o své dílo s ostatními.

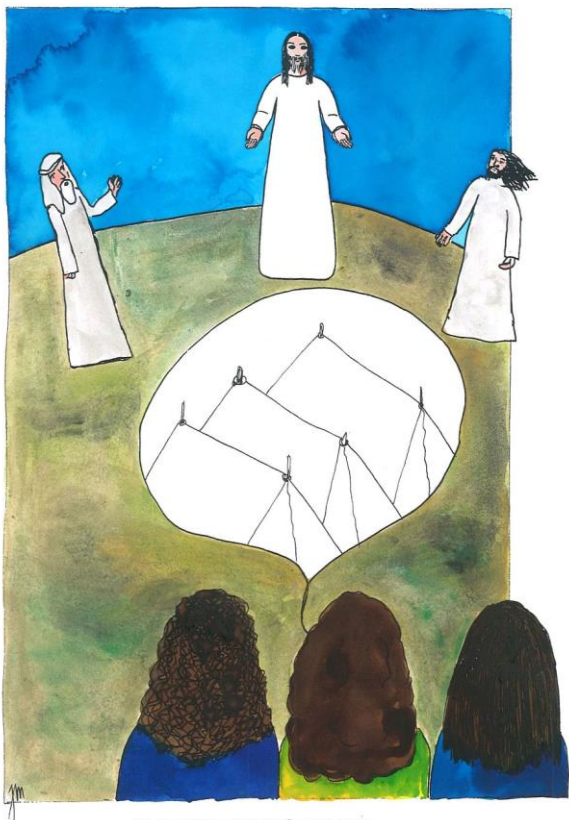
To, co Petr, Jakub a Jan zažili s Ježíšem na vrcholu hory, pro ně muselo být zvláštní, důležité, ale zároveň určitě trochu nepochopitelné. Poznávali, kdo Ježíš je, ale hlas z nebe jim to zde znovu potvrdil. Proč říkáme, že znovu? Protože jsme tato slova už v evangeliu slyšeli. Víte, u jakého příběhu to bylo? Dozvíte se to v tajence křížovky na následující stránce!

Doplň chybějící slova z textu do křížovky a získáš tajenku:

Ježíš vzal s sebou _____ (1), Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou _____ (15), aby byli sami. A byl před nimi proměněn. Jeho oděv _____ (2) zbělel – žádný bělič na zemi by ho nedovedl _____ (4) vybělit. Zjevil se jim _____ (13) s Mojžíšem a rozmlouvali s Ježíšem. Petr se _____ (9) slova a řekl Ježíšovi: „Mistře, je _____ (12), že jsme tady. Máme udělat _____ (5) stany: jeden _____ (6), jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi?“ Nevěděl totiž, co by měl říci; tak byli ustrašení. Tu se objevil _____ (10) a zastínil je. Z oblaku se _____ (8) hlas: „To je můj milovaný Syn, toho poslouvejte!“ Když se rozhlédli, najednou u sebe neviděli nikoho jiného, _____ (14) samotného Ježíše. Když sestupovali s hory, přikázal jim, aby nikomu nevypravovali o tom, co _____ (3), _____ (7) Syn člověka nevstane z _____ (11). Toho slova se chytili a uvažovali mezi sebou, co to znamená „vstát z mrtvých“.

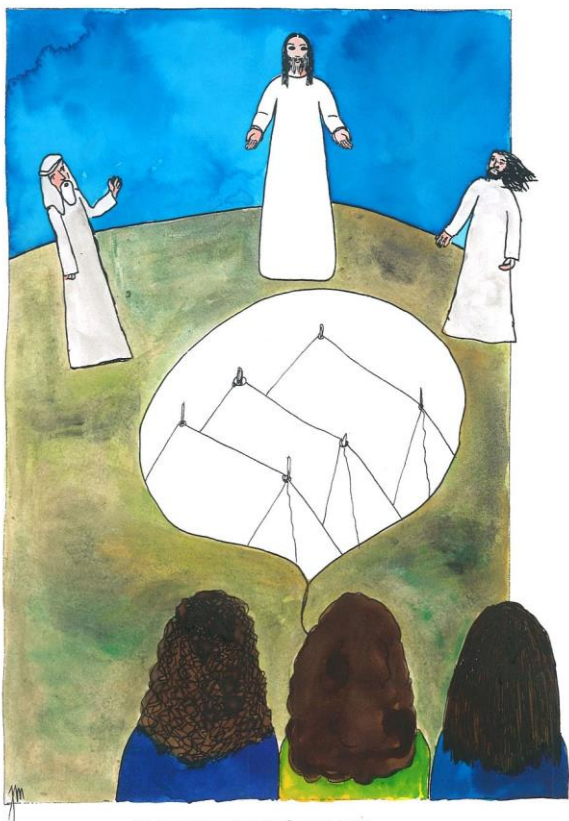
Slova „To je můj milovaný Syn“ se ozvala...

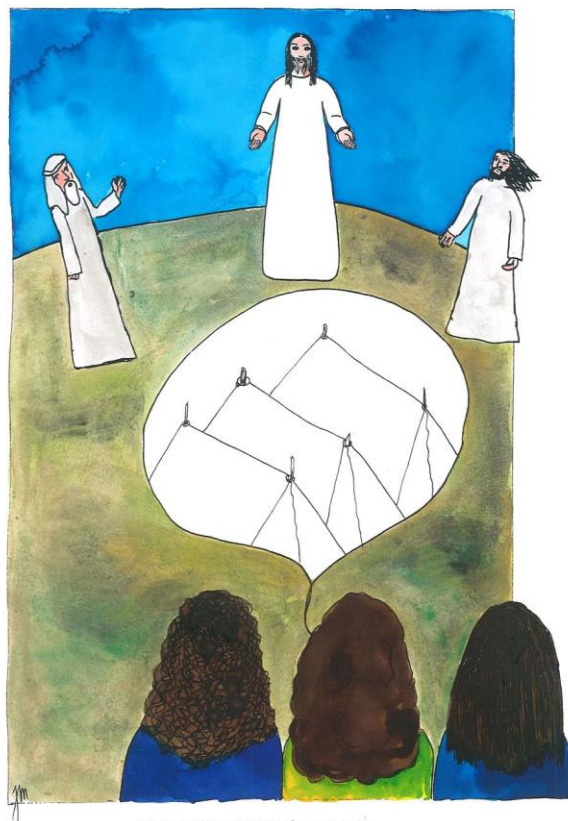
2. neděle postní cyklu B
Mk 9,2-10

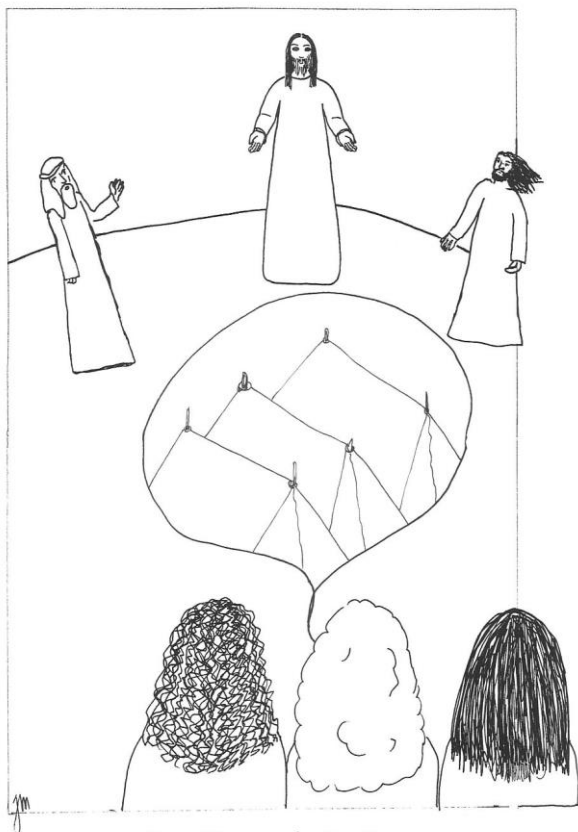
2. neděle postní cyklu B
Mk 9,2-10

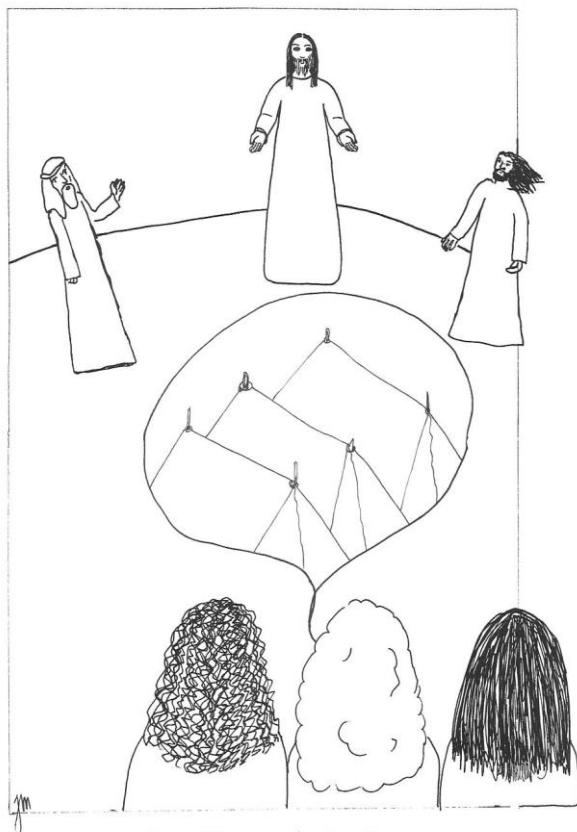
2. neděle postní cyklu B
Mk 9,2-10

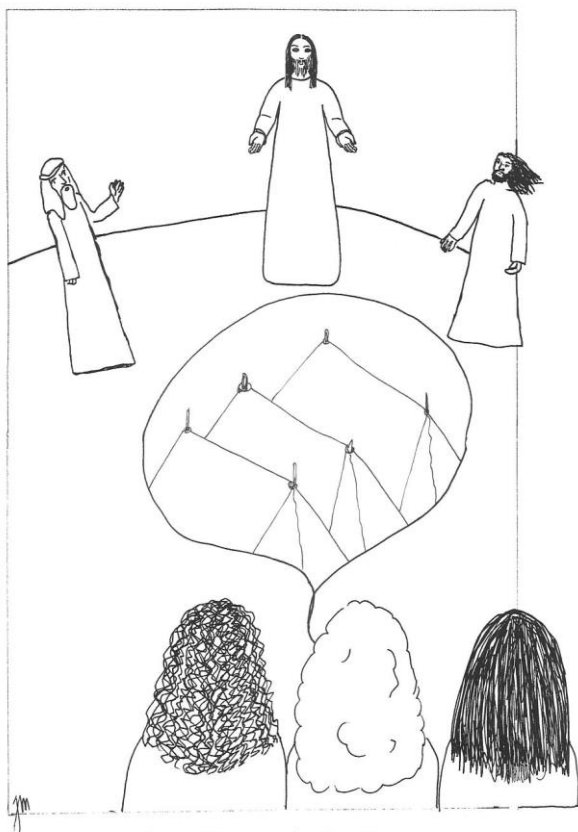
2. neděle postní cyklu B
Mk 9,2-10

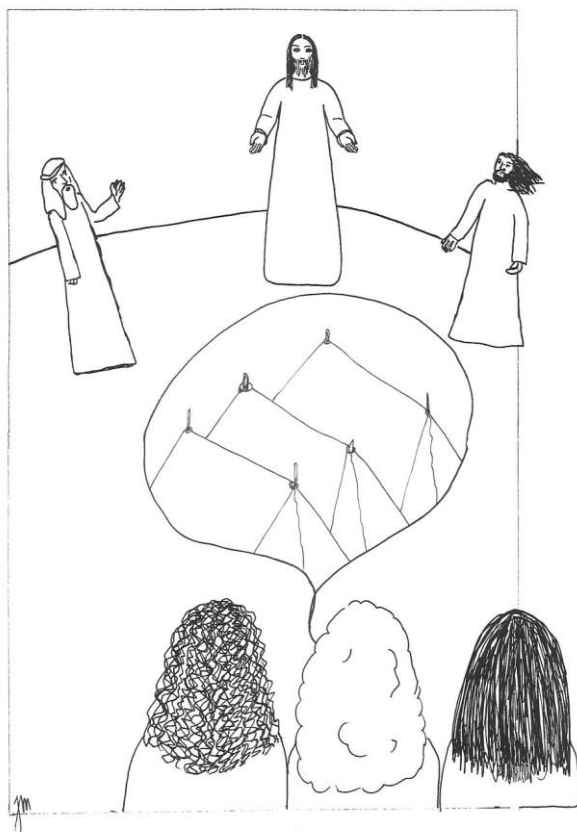
2. neděle postní cyklu B
Mk 9,2-10

2. neděle postní cyklu B
Mk 9,2-10

2. neděle postní cyklu B
Mk 9,2-10

2. neděle postní cyklu B
Mk 9,2-10